

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 6 maja 2014 roku, sygn. akt VIII C 4358/13, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi oddalił powództwo (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. przeciwko P. J. o zapłatę kwoty 2.337,52 złotych oraz rozstrzygnął o kosztach procesu.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy podał, że w dniu 11 sierpnia 2008 roku P. J. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. umowę kredytu w kwocie 1.294,70 zł na okres od dn. 11 sierpnia 2008 roku do dn. 11 maja 2011 roku na zakup towarów. W dniu 2 czerwca 2010 roku (...) Bank S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, któremu następnie Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi nadał klauzulę wykonalności. Wszczęta na jego podstawie egzekucja zakończyła się umorzeniem wobec jej bezskuteczności. Wówczas pierwotny wierzyciel zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, mocą której przeniósł na powoda m.in. wierzytelność przysługującą mu wobec P. J..

W tym stanie rzeczy Sąd pierwszej instancji uznał, że powód nie wykazał stosownie do zasady rozkładu ciężaru dowodowego wynikającej z art. 6 k.c. zasadności dochodzonego roszczenia, ani jego wysokości. Przede wszystkim, w ocenie Sądu Rejonowego bankowy tytuł egzekucyjny, ani pozostałe załączone do pozwu dokumenty, nie stanowiły wystarczającego dowodu na potwierdzenie faktu niespełnienia przez pozwanego dochodzonych świadczeń.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód, skarżąc go w części – odnośnie kwoty 2.247,52 zł. Skarżący podniósł zarzut naruszenia przepisów postępowania cywilnego w postaci art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. polegającego na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów poprzez sprzeczne z zasadami prawidłowego rozumowania stwierdzenie, że powód nie wykazał zasadności roszczenia. Skarżący wniósł o zmianę wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 2.247,52 zł wraz odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za obie instancje, względnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie w całości, a nadto zasądzenie na swą rzecz kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i skutkuje zmianą zaskarżonego orzeczenia.

Mając na uwadze, że niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym i Sąd drugiej instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego, to stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku zostaje ograniczone jedynie do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy w treści pisemnych motywów orzeczenia z tym uzupełnieniem, że pozwany P. J. nie spełnił świadczenia wynikającego z zawartej przez niego umowy z (...) Bank S.A. w kwocie 1.251,54 złotych (dowód: kopia umowy przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem – k. 26-32; kopia bankowego tytułu egzekucyjnego – k. 47; oświadczenie P. J. – k. 74).

W ocenie Sądu Odwoławczego rację ma skarżący, zarzucając Sądowi pierwszej instancji błędną ocenę zgromadzonych w sprawie dowodów, która doprowadziła do odwrócenia przez Sąd zasad rozkładu ciężaru dowodu. Dokonując ponownej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że dowody zaferowane przez powoda były wystarczające dla przyjęcia, że do zawarcia umowy kredytu doszło, następnie nie została ona wykonana przez pozwanego, co skutkowało wydaniem bankowego tytułu egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela. Do takich wniosków prowadzić musi analiza dokumentów załączonych do pozwu – w szczególności kopii umowy kredytu bankowego, kopii umowy przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem oraz kopii bankowego tytułu egzekucyjnego. Co więcej, fakt niespłacenia całości zaległości potwierdził sam pozwany na

rozprawie, czego Sąd pierwszej instancji zdawał się nie zauważać. Odnosząc się do kwestii wysokości dochodzonego roszczenia, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, by odmówić wiarygodności dowodom z dokumentów również w tym zakresie. Jakkolwiek wbrew twierdzeniu skarżącego, bankowy tytuł egzekucyjny w postępowaniu cywilnym nie ma mocy dokumentu urzędowego, na co bezpośrednio wskazuje treść przepisu art. 95 ust. 1a ustawy Prawo bankowe (Dz.U. 1997 Nr 140, poz. 939), stanowi jednakże, podobnie jak pozostałe z zaprezentowanych dowodów dokument prywatny, któremu w obliczu okoliczności sprawy, zwłaszcza oświadczenia pozwanego, a także w świetle zasad doświadczenia życiowego należało dać wiarę. Na gruncie niniejszej sprawy wnioskowanie Sądu Rejonowego stało w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego, albowiem nie uwzględniało jednoznacznych związków przyczynowo-skutkowych między zaleganiem z płatnością rat kredytu a wystawieniem przez pierwotnego wierzyciela bankowego tytułu egzekucyjnego na stosowną kwotę. Na marginesie wskazać należy, że apelujący trafnie wskazał, że w opisanym stanie rzeczy to pozwany, jako strona wywodząca korzystne dla siebie skutki prawne z faktu spełnienia świadczenia winien podjąć inicjatywę dowodową celem wykazania prawdziwości swoich twierdzeń. Tymczasem pozwany nie kwestionował prawidłowości dokumentów, a nadto potwierdził, że nie wywiązał się z obowiązku spłaty kredytu, choć nie był w stanie sprecyzować, w jakiej kwocie.

Mając powyższe rozważania na względzie Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżone orzeczenie, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.247,52 zł. Podstawę prawną dochodzonego roszczenia stanowił przepis art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe (Dz.U. 1997 Nr 140, poz. 939) w zw. z art. 2 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 20 lipca 2001 r. (Dz. U. Nr 100, poz. 1081). Podstawę zasądzenia odsetek w żądanej przez powoda wysokości stanowił art. 481 § 1 k.c. Powództwo podlegało oddaleniu w części dotyczącej kwoty 90 złotych, co do której powód nie skarżył rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego.

Zmiana orzeczenia o kosztach procesu pierwszoinstancyjnego stanowiła konsekwencję opisanych wyżej zmian w zakresie rozstrzygnięć o żądaniach głównych powoda. Mając na uwadze, że powód uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania, Sąd włożył na pozwanego obowiązek zwrotu wszystkich kosztów powodowi, stosownie do dyspozycji art. 100 zd. 2 k.p.c. Na koszty te złożyły się kwoty: 600 złotych z tytułu kosztów zastępstwa procesowego ustalona w oparciu o § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013r poz. 490), 30 złotych tytułem opłaty od pozwu oraz 17 złotych z tytułu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł w myśl art. 98 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Na kwotę 330 złotych złożyły się: 30 złotych tytułem opłaty od apelacji oraz 300 złotych z tytułu kosztów zastępstwa procesowego, ustalona w oparciu o § 6 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 powołanego wyżej rozporządzenia.